

8. Ifj. Jancsó Mózes gelencsei lakost „célirányos törekvésért“.

9. Várnai Sándor k.-vásárhelyi m. kir. erdészt „szakértelmes kezelésért“.

10. Vitályos Béla sepsi-szent-györgyi lakost „az erdészeti kiállítás rendezése körül tanusított szorgalmáért“.

Mindnyájan „dicsérő oklevelet“ nyertek.

A fapiacsról.

Budapest, szeptember hó 30.

(B.) A fenyőfaanyagok őszi üzlete nem fejlődött olyanná, mint a minőt a jó aratás remélhetővé tett, az árak ugyanis szemben azzal, hogy a vásárra inkább több anyag vár, mint a mennyit belföldi szükségletünk igényel, egészben nem javultak, s ha bár a szélesebb méretű szép deszkáknak a múlt évihez képest 5—10 százalékkal jobb is az ára, ez még nem pótolja a kisebb méretű anyagok azon árcsökkenését, melyet főképen a gácshoni és stíriai fa okoz, s mely már a fiumei és triesti piacon is kiszorítással fenyegeti a magyar fát. A tiroli, krajnai és stíriai erdőbirtokosok részéről nyilvánuló azon törekvés tehát, hogy a galicziai fának Triest és Fiume felé messzebb menő szállítási kedvezmények ne adassanak, egészen jogosult s a magyar erdőbirtokosok érdekeinek is teljesen megfelel.

Kivitelünket a sicíliai cholera, mely az ottani kikötők elzárását okozá, szintén csökkentette; ennek ellenében azonban a keleti tartományok felé egyre jobban fejlődik, noha tagadhatlan, hogy Alexandriában ma alig kaphatni többet a magyar fáért mint pár évvel előbb Fiumében, de azért mégis sze-

rencse, hogy még ily árak mellett is kiállhatja fumei utirányunk a galaczi és odessai piacok versenyét.

A tölgyfa árak általában szilárdak és emelkedők, nevezetesen pedig a dongára való anyagok, miután Franciaországban a dongakészletek megfogytak s annak daczára is, hogy az ez évi szőlőtermésben az augusztusi zivatarok ott nagy károkat tettek, élénk keresletnek örvendenek. Ezen körülmény ismét csak azt bizonyítja, hogy Franciaország idegen országokból vásárolt borral is nagy kereskedést üz, s dongaszükséglete ezzel ugyszólva állandónak tekintendő. A német dongafa, különösen a nagyobb méretű, a mult évihez képest, szintén keresettebb s 10—20⁰/₀-al magasabban fizetik.

A tölgy vasuti talpfáknál nincs kereslet, kivéve azt a kisebb méretű talpfákat, melyek a helyi érdekű vasutakhoz szükségeltetnek, ennek oka azonban főleg az, hogy a vasutak a lehető legkisebb mértékre szorították szükségleteik kielégítését, s hogy jelentékenyebb mértékben fogyasztanak bükk talpfákat is.

A tűzifaanyagok ára, habár eddig is eléggé alacsony volt, még tovább hanyatló kilátással bír, s ezt részint a szeszgyárak szünetelése, részint pedig a helyi érdekű vasutakkal megnyitott erdők újabb versenye okozza; ez idő szerint egyedül a burgonyát feldolgozó felvidéki gazdasági szeszgyárak ígérnek ez anyagból a mult évihez képest valami kevéssel több fogyasztást.

Felhivás.

Az Országos Erdészeti Egyesület két jótékony alapítványából a „Gróf Tisza Lajos“ és a „Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítvány“-ból a folyó évi segélyek ez évi december hóban

osztatnak ki. Az elsőnek kamataiból az olyan, önhibájukon kívül szorult helyzetbe jutott magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhetnek anyagi támogatást, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésüktől kezdve mostanáig s legalább 5 éven át tagjai voltak, s mint ilyenek tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A második alapítványból pedig az olyan erdőtiszti és erdészeti altiszti özvegyek vagy árvák nyerhetnek segílyt, kiknek férjük s illetőleg atyjuk az Országos Erdészeti Egyesületnek állandóan s szintén legalább 5 éven át tagjai voltak és tagsági kötelezettségeiket teljesítették.

A segílyek mindkét alapból, a segílyre szorultság mérve szerint, szabotnak meg. Egy folyamodónak azonban 20 forintnál kisebb és 50 forintnál nagyobb összeg nem adatik s csak kivételesen nyerhetnek 80 s esetleg 100 forintnyi segílyt, az olyan erdőtisztek és erdészeti altisztek, kik állomásukat elveszítvén, vagyon és kereset nélkül maradtak, vagy a kik betegség és munkaképtelenség miatt önfentartásukról nem gondoskodhatnak, s illetőleg az olyan özvegyek, kik férjüket ebben az évben veszítették el és vagyon vagy másnemű segíly nélkül legalább két kiskorú gyermekkel maradtak vissza, vagy végül az olyan árvák, kik atyjukat és anyjukat is elveszítvén, vagyon és segíly nélkül többen maradtak hátra.

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt folyamodványaikat legkésőbb folyó évi november hó 15-éig az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utcza, 10. szám, II. emelet) benyujtsák.

Budapest, 1887. évi október 15-én.

A titkári hivatal.